

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Völflové a soudců JUDr. Aleše Zezuly a Mgr. Miloše Póla právní věci žalobkyň:

....., zast.: JUDr. Jan Pavlok, Ph.D., Na Příkopě 391/7, 110 00 Praha 1, zast.: JUDr. Jan a

Pavlok, Ph.D., Na Příkopě 391/7, 110 00 Praha 1, proti žalovanému: **Pozemkový fond ČR**, IČ 45797072, Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3, za účasti vedlejších účastníků:

....., zast.: JUDr. Vendelín Mihalik, Římská 16, Praha 2, o nahrazení projevu vůle, o odvolání žalobkyň proti rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 22.9.2011, č.j. 12 C 281/2009-300, **t a k t o :**

Rozsudek soudu prvního stupně **s e m ě n í** takto:

Za žalovaného se uzavírá dohoda o převodu nemovitostí tohoto znění:

Pozemkový fond České republiky, IČ 45797072, se sídlem Husinecká 1024/11a, PSČ 130 00 Praha 3 jako převádějící (dále jen Pozemkový fond) na straně jedné

a

druhé jako nabyvatelé (dále jen) na straně

uzavírají tuto dohodu o převodu pozemku:

I. Pozemkový fond vykonává správu k pozemku č. parc. č. 881/1, orná půda, o výměře 8.220 m², k pozemku č. parc. 881/5, trvalý travní porost, o výměře 1.774 m² a k pozemku č. parc. 882/3, zahrada, o výměře 304 m², v k.ú. Písek, jejichž vlastníkem je Česká republika. Tyto pozemky jsou zapsány v Katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek na LV č. 10002 pro obec a katastrální území Písek.

II. Obě nabyvatelky jsou na základě rozhodnutí Ministerstva zemědělství - Pozemkového úřadu Praha ze dne 21.9.2005 č.j. PÚ 2030/92/1 nositelem restitučního nároku na převod náhradního pozemku.

III. K uspokojení části restitučního nároku ve výši 950.000,- Kč a ve výši 950.000,- Kč převádí převodce Pozemkový fond na vždy na každou z nich spoluvlastnický podíl ve výši ideální poloviny pozemku č. parc. 881/1, pozemku č. parc. 881/5 a pozemku č. parc. 882/3, vše v k.ú. Písek (pozemky jsou podrobně specifikovány v článku I. této dohody) a každá z nabyvatelek specifikovaný spoluvlastnický podíl ve výši ideální poloviny k výše uvedeným pozemkům do svého vlastnictví od převodce Pozemkového fondu přijímají. Převodce na straně jedné a obě nabyvatelky na straně druhé shodně konstatují, že celková hodnota touto dohodou převáděného pozemku č. parc. 881/1, pozemku č. parc. 881/5 a pozemku č. parc. 882/3, vše v k.ú. Písek, činí 1.900.000,- Kč, tj. na každou z nabyvatelek připadá k úhradě částka 950.000,- Kč.

IV. Nabyvatelky prohlašují, že pozemky specifikované v článku I. této dohody si prohlédly a jejich stav je jim znám. Převodce Pozemkový fond prohlašuje, že na touto dohodou převáděných pozemcích neváznou žádná zástavní práva, věcná břemena a jiné právní závady.

V Písku dne .....

Pozemkový fond ČR

Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyním na nákladech řízení před soudy obou stupňů částku 62.369,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Jana Pavloka, Ph.D., advokáta AK Praha 1, Na Příkopě 391/7.

Žalobkyním se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení vůči vedlejším účastníkům na straně žalované.

Žalovaný a vedlejší účastníci na jeho straně jsou povinni zaplatit státu – na účet Okresního soudu v Českých Budějovicích rukou společnou a nerozdílnou na zálohovaném znalečném částku 4.320,- Kč a na soudním poplatku částku 16.000,- Kč, vždy do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem Okresní soud v Písku zamítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhaly nahrazení projevu vůle žalovaného uzavřít s nimi ve výroku specifikovanou dohodu o převodu nemovitostí, jejíhož uzavření se žalobkyně domáhaly poté, co žalovaný nesplnil své povinnosti vyplývající z ust. § 11a zák. č. 229/1991 Sb. ve znění zák. č. 131/2006 Sb. a ve znění pozdějších předpisů.

Na základě provedeného dokazování okresní soud dospěl k následujícím skutkovým zjištěním:

Z rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha ze dne 21.9.2005 č.j. PÚ 2030/92/1, které nabylo právní moci dne 30.9.2005, vyplývá, že žalobkyně nejsou spoluvlastnicemi nemovitosti specifikované dle pozemkového katastru jako část parc. č. 336/1 role o výměře 16062 m² k.ú. Hostivice (dle katastru nemovitostí parc. č. 2567/1, 2768, 2819), neboť zniňované nemovitosti jsou zastavěné ve smyslu § 11 odst. 1 písm. c) zákona o půdě, tudíž je nelze vydat a oprávněným osobám (žalobkyním) přísluší náhrada za nevydané pozemky dle § 11 odst. 2 a § 17 zákona o půdě, a to v podobě jiných pozemků podle § 11 odst. 2 zákona o půdě či finanční náhrady podle § 16 odst. 1 zákona o půdě na základě výzvy oprávněných osob (žalobkyň) podle § 16 odst. 3 zákona o půdě. Žalobkyně uplatnily své restituční nároky na převod pozemků ve smyslu § 11a zákona o půdě, a to požádáním o pozemky parc. č. 881/1, č. 881/5 a 882/3 v k.ú. Písek zapsané v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek, nabízené Pozemkovým fondem ČR. Nároky žalobkyň byly první v pořadí na uzavření smlouvy o převodu vlastnictví těchto pozemků na tyto žalobkyně, když výše nevypořádaného restitučního nároku z rozhodnutí PF ČR č.j. 2030/92/1 činila ke dni 21.9.2005 částku 1,766.820,- Kč a celkem ke dni 10.3.2008 částku 1,805.626,- Kč. Pozemkový fond ČR nabídl k bezúplatnému převodu dne 24.10.2008 tyto pozemky oceněné znalcem

dne 22.8.2008: parcelu č. 881/1 v k.ú. Písek v hodnotě 517.952,- Kč, parcelu č. 881/5 v k.ú. Písek v hodnotě 113.881,- Kč a parcelu č. 882/3 v k.ú. Písek v hodnotě 19.277,- Kč, všechny zapsané u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště v Písku, na

LV č. 10002, což je zřejmé z internetových výpisů. Podle protokolů z vyhodnocení výzvy ze dne 19.2.2009 žalobkyně učinily ohledně všech těchto tří pozemků nejvyšší nabídku, a to v případě parcely č. 881/1 v k.ú. Písek 1,400.000,- Kč, v případě parcely č. 881/5 v k.ú. Písek 430.000,- Kč a v případě parcely č. 882/3 v k.ú. Písek částku 70.000,- Kč. Dne 17.8.2009 vyznamenal žalovaný Pozemkový fond ČR právního zástupce žalobkyň o pozastavení procesu převodu z důvodu nového znaleckého zkoumání ceny nevydaného pozemku. Znalecký posudek Akademie věd, Ústavu teoretické a aplikované mechaniky, ze 7.8.2009 určil cenu žalobkyním nevydaného pozemku parc. č. 336/1 v k.ú. Hostivice na částku 179.894,40 Kč s odůvodněním, že tento pozemek v době odnětí nebyl součástí Prahy (tak, jak byl dříve nesprávně oceněn), ale samostatné obce Praha – západ. Výše restitučního nároku obou žalobkyň tak měla činit 89.947,20 Kč, o čemž byly obě žalobkyně informovány dopisem ze dne 30.9.2009. Protože cena předmětných pozemků nabídnutých k převodu převýšila hodnotu restitučního nároku žalobkyň, žalovaný shledal žádost žalobkyň neplatnou, proces převodu těchto předmětných pozemků nedokončil a sdělil tuto skutečnost žalobkyním dopisem ze dne 21.10.2009 a 18.11.2009. V dopise ze dne 30.9.2009 byla b) žalobkyně informována o vypořádání jejího restitučního nároku převodem pozemku parc. č. 64/2 v k.ú. Otovice u Karlových Var v hodnotě 210.000,- Kč na základě smlouvy č. 27PRO08/29, ze smlouvy č. 49 PR 09/42 ze dne 18.11.2009 je zřejmé, že žalovaný uzavřel smlouvu o převodu pozemku v k.ú. Klášterec nad Ohří parc. č. 522 zapsaného u Katastrálního úřadu v Chomutově s a) žalobkyní v celkové hodnotě 73.000,- Kč. Dne 8.12.2009 uzavřel žalovaný smlouvu č. 5PRO09/06 s šestnácti fyzickými osobami včetně vedlejších účastníků

o převodu pozemků parc. č. 881/1, č. 881/5 a č. 882/3 v k.ú. Písek zapsané v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek, tato smlouva zatím však nemohla být vložena do katastru nemovitostí, jak sdělil příslušný katastrální úřad s ohledem na předběžné opatření Okresního soudu v Písku ze dne 8.12.2009 č.j. 12C 281/2009-63. Podle přehledu nároků a plnění oprávněných osob vedených Pozemkovým fondem ČR výše restitučního nároku žalobkyně a) činí ke dni jednání 16.947,20 Kč a výše restitučního nároku žalobkyně b) činí ke dni jednání minus 120.052,80 Kč.

Žalobkyně se domáhaly žalobou na plnění soudního rozhodnutí spočívajícího v nahrazení projevu vůle, když dle § 11 odst. 8 z. o půdě navrhovaly, aby soud za žalovaného uzavřel smlouvu o převodu pozemků do jejich podílového spoluvlastnictví, a to každé z nich ve výši 1/2 jako náhradních pozemků: parcelu č. 881/1 v k.ú. Písek, parcelu č. 881/5 v k.ú. Písek a parcelu č. 882/3 v k.ú. Písek, všechny zapsané u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště v Písku, na LV č. 10002 k částečnému uspokojení restitučního nároku žalobkyň v celkové výši 1,900.000,- Kč.

Soud na základě zjištěného skutkového stavu má zato, že Pozemkový fond ČR zřízený jako veřejná instituce podle § 1 a § 17 zákona o půdě zákonem č. 569/1991 Sb. v platném znění rozhodl podle § 9 odst. 4 a 7 zákona o půdě jako osoba povinná dle § 5 zákona o půdě v platném znění o nároku žalobkyň jako osob oprávněných ve smyslu § 4 zákona o půdě v platném znění o tom, že žalobkyně sice nejsou spoluvlastnicemi pozemku části parc. č. 3361/1 v k.ú. Hostivice, neboť tento jim nemůže být vydán ve smyslu § 11 odst. 1 písm. c) zákona o půdě, náleží jim však právo na

náhradní pozemek či finanční náhradu. Pozemkový fond ČR postupoval dle § 11a zákona o půdě včleněného do tohoto předpisu novelou č. 131/2006 Sb. v platném znění a po zveřejnění nabídky pozemků parc. č. 881/1, parc. č. 881/5 a parc. č. 882/3 v k.ú. Písek ve smyslu § 11a odst. 1, 2 a 3 zákona o půdě přijal žádost žalobkyně o tyto nabídnuté pozemky, které měly náležitosti ustanovení § 11a odst. 7 zákona o půdě, když žalobkyně vycházely z ocenění jejich restitučního nároku ke dni 10.3.2008 v celkové výši u každé 1.805.626,- Kč. Ještě před dokončením převodu předmětných pozemků uzavřením písemné smlouvy však bylo na základě nového znaleckého posudku zjištěno, že ocenění restitučního nároku žalobkyně v uvedené výši vycházelo z nesprávného posouzení polohy pozemku v době jeho odnětí původním vlastníkům, když část parc. č. 336/1 v k.ú. Hostivice se nacházela na území obce Praha – západ nikoliv Prahy. Proto výše restitučního nároku žalobkyně měla být od počátku stanovena v částce 179.894,40 Kč. Z těchto důvodů pak žalovaný převod výše uvedených pozemků na žalobkyně nedokončil, neboť shledal žádost žalobkyně neplatnou ve smyslu § 11a odst. 7 zákona o půdě.

Soud dospěl k závěru, že dle dosažitelné judikatury a jejích závěrů i dle ustanovení § 28a zákona o půdě se posuzují náhrady tj. hodnoty či ceny náhradních pozemků podle vyhl. č. 182/1988 Sb. ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., a to v cenách ke dni 24.6.1991 a restituční nároky tj. hodnoty či ceny původních nevydaných pozemků per analogiam dle § 14 odst. 2 zákona o půdě dle vyhlášky č. 182/1988 Sb. ve znění pozdějších předpisů ve stavu ke dni přechodu na stát. Soud tedy shledal výši ocenění nevydaného pozemku zjištěné znaleckým posudkem Akademie věd, Ústavu teoretické a aplikované mechaniky, v.v.i. ze 7.8.2009 správným, resp. realizovaným dle zadání Pozemkového fondu ČR, které je v souladu s ustanoveními zákona o půdě. Zamítl proto provedení důkazu znaleckým posudkem z oboru ekonomika odvětví ceny a odhady nemovitostí, výslech b) žalobkyně a zprávou Policie ČR o výsledku znalce, jež vypracoval původní znalecký posudek, neboť tyto důkazy by byly pro zjištění skutkového stavu a rozhodnutí ve věci nadbytečné.

Z těchto důvodů považuje žádost žalobkyně o nabídnutý pozemek za neplatnou ve smyslu § 11 odst. 7 a § 11a zákona o půdě, neboť celý restituční nárok žalobkyně je nižší než součet cen žádaných pozemků. Dokončením převodu předmětných pozemků žalovaný zabránil porušení zákona, k němuž by došlo převodem těchto pozemků na žalobkyně na základě nesprávného (původního) ocenění. Žalobu žalobkyně proto v celém rozsahu zamítl, když za důvodnou neshledal ani jejich námitku uznání závazku žalovaným co do důvodu a výše v dopisech ze dne 10.3.2008, kterými žalovaný informoval každou ze žalobkyně o výši jejich restitučních nároků (v nesprávné vyšší výši).

Podle § 558 a násl. obč. zák. je mj. k tomuto jednostrannému právnímu úkonu třeba vyjádření příslibu zaplatit dluh, a protože dopis žalovaného takový příslib neobsahuje, má soud zato, že nejde o uznání dluhu a nelze tomuto úkonu ani přiznat následky takového právního úkonu. K dalším námitkám stran, že Pozemkový fond ČR je kompetentní uzavírat smlouvy o převodu pozemků a není kompetentní k uznání závazků soud má zato, že PF ČR je sice právní osobou zřízenou státem prostřednictvím zákona č. 569/1991 Sb. v platném znění, avšak i ve smyslu nálezu Ústavního soudu sp.zn. III. ÚS 495/2002 nemá “tak široké pole působnosti, jakému se těší fyzické a

právnícké osoby soukromého práva“. Převody pozemků, náhrad pozemků či finančních náhrad jsou Pozemkovým fondem ČR realizovány způsobem přesně určeným právním předpisem zejména § 11 a a § 28a zákona o půdě a dle názoru soudu nemá PF ČR žádný prostor pro projevení své vůle mimo zákonný rámec, pokud jde o stanovení výše ceny nevydaných pozemků. Z obdobných důvodů se soud blíže nezabýval ani pochybnostmi žalobkyň ohledně kompetence odboru Ministerstva zemědělství i osoby, která za tento odbor sepsala stanovisko ke způsobům oceňování pozemků nevydaných v restituci ze dne 24.2.2010 - ostatně stejně tak zpochybňovaly žalobkyně i podpisy a kompetenci osob informujících žalobkyně o výši jejich restitučních nároků, které se liší v dopise ze dne 10.3.2008 a ze dne 30.9.2009. Nedůvodná je pak i námitka neplatnosti následného „snížení“ hodnoty restitučního nároku žalobkyň dle § 49a obč. zák., když žalovaný navíc v dané věci spoléhal na správnost realizovaného ocenění pozemků znalcem. Ten je ocenil v původním znaleckém posudku chybně, jak je zřejmé z jeho výpovědi v rámci trestního řízení. Nelze tedy dovodit ve smyslu § 49a obč. zák., že by žalovaný uvedl žalobkyně v omyl nebo o něm mohl vědět či že by žalovaný úmyslně takový omyl vyvolal.

O nákladech řízení rozhodl dle § 142 odst. 1 a v řízení úspěšnému žalovanému i vedlejším účastníkům na jeho straně přiznal právo na náhradu specifikovaných nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku se odvolaly žalobkyně navrhuje jeho změnu, vyhovění žalobě a přiznání práva na náhradu nákladů řízení. Vytýkají soudu, že nedostatečně přihlédl k žalobkyněmi tvrzeným skutečnostem a označeným důkazům, že řízení před soudem prvního stupně je stíženo vadami, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, že soud prvního stupně nezjistil skutkový stav věci a neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností, dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním, dosud zjištěný skutkový stav neobstojí, neboť tu jsou další skutečnosti a důkazy, které nebyly dosud uplatněny a že rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Obě žalobkyně především namítají, že rozsudek je protiústavním, když řízení proběhlo způsobem, který byl porušením práva na spravedlivý proces a rozsudek je zásahem do práva na pokojné držení majetku. Pokud jde o protiústavnost, žalobkyně namítají skutečnost, že soud zcela ignoroval právní názor vyjádřený v nálezu Ústavního soudu ze dne 13.12.2005 sp. zn. Pl ÚS 06/05 a v nálezu Ústavního soudu ze dne 13.1.2010 sp. zn. I. ÚS 3169/07. V těchto nálezech je řešena problematika převodu náhradních pozemků osobám oprávněným podle zákona o půdě. Zásadní význam pak má otázka srovnání odňatých pozemků a pozemků, které Pozemkový fond ČR převádí na oprávněné osoby jako pozemky náhradní. Tuto otázku řeší nálezy sp. zn. III. ÚS 495/02 v části V. b) a stanoví pravidlo, že náhradní pozemek má být takové kvality, „aby jeho hodnota vyplývající z velikosti, lokalizace a kvality se co nejvíce přiblížila současné hodnotě původního pozemku“. Plénum Ústavního soudu v nálezu sp. zn. Pl ÚS 06/05 (vyhlášen rovněž ve Sbírce zákonů pod č. 631/2005 Sb.), zaujalo prakticky stejný názor, konkrétně vyslovilo názor, že je povinností Fondu vydat v určité konkrétní době pozemek soudem určený tak, „aby jeho hodnota vyplývající z velikosti, lokalizace a kvality se co nejvíce přiblížila současné hodnotě původního pozemku“. Tento nálezy Ústavního soudu je o to závažnější, že byl přijat plénem této vrcholné ústavní instituce, že nikdo z rozhodujících ústavních soudců nevyslovil odlišný názor a navíc, že tento nálezy byl vyhlášen ve Sbírce zákonů. O jeho závaznosti tedy nelze vůbec spekulovat a obcházet jej, ale je třeba jej plně respektovat. Navíc

stejný názor zaujal Ústavní soud i ve svém nálezu ze dne 13.1.2010 sp. zn. I. ÚS 3169/07. Konkrétně se Ústavní soud otázkou hodnoty náhradních pozemků a otázkou porovnání původních a náhradních pozemků zabýval v části III. odst. 10. Ústavní soud opět uvádí, že Pozemkový fond je povinen vydat v určité konkrétní době pozemek vymezený tak, „aby jeho hodnota vyplývající z velikosti, lokalizace a kvality se co nejvíce přiblížila současné hodnotě původního pozemku“. Posledně citovaný nálezk Ústavního soudu je také významný právě proto, že byl vydán v nedávné době a Ústavní soud se v něm odvolal na dva předcházející citované nálezy a uvedl, že tato judikatura je platná a není důvod se od ní odchylovat, tj. jedná se o aktuální rozhodnutí Ústavního soudu. Žalobkyně v této souvislosti upozornily na čl. 89 odst. 2 Ústavy, podle kterého „vykonatelná rozhodnutí Ústavního soudu jsou závazná pro všechny orgány a osoby“. K otázce závaznosti nálezů se Ústavní soud jasným způsobem vyjádřil např. ve svých nálezech sp. zn. I. ÚS 70/96 z 18.3.1997, III. ÚS 252/04 z 25.1.2005 a IV. ÚS 301/05 ze 13.11.2007. Dále poukazovaly na to, že žalovaný Pozemkový fond ČR svůj závazek na poskytnutí náhradních pozemků žalobkyním uznal písemně co do jeho důvodu a výše, a to svými dopisy adresovanými žalobkyním ze dne 10.3.2008. Žalobkyně tedy vycházely z toho, že to byl sám žalovaný, kdo provedl ocenění jejich restitučního nároku a kdo tento závazek uznal. V důvěře v řádnou činnost státní organizace a tedy v důvěře v řádnou správu veřejných věcí žalobkyně vstoupily do nabídkového řízení a uplatnily nárok na převod tří konkrétních náhradních pozemků, které žalovaný do nabídkového řízení zařadil. V tomto řízení uspěly a žalovaný Pozemkový fond po provedeném výběrovém řízení měl zákonnou povinnost vyplývající z ust. § 11a odst. 8 zákona o půdě neprodleně uzavřít smlouvu o bezúplatném převodu. Místo toho však Pozemkový fond nabídkové zařízení ve vztahu k žalobkyním zrušil a dopis ze dne 30.9.2009, zrušil to, k čemu se zavázal a žalobkyně tak bezdůvodně poškodil a diskriminoval. Pokud jde o oceňování, resp. porovnávání odňatých a náhradních pozemků, má žalovaný Pozemkový fond ČR tendenci postupovat tak, že jediným kritériem je ocenění odňatého pozemku v penězích. Žalovaný nepřihlíží k velikosti původního pozemku ani k jeho kvalitě a při oceňování vychází z doby minulé, tj. z druhu pozemku ke dni odnětí. V této souvislosti připomínají, že převod náhradních pozemků nemá povahu finančního odškodnění, ale jedná se o naturální restituci. Při této naturální restituci je třeba srovnávat srovnatelné se srovnatelným a kromě toho je třeba respektovat zákon. Mají být vydány původní pozemky, tj. pozemky, které byly odňaty původnímu vlastníku. Přednost má tedy naturální restituce. Není-li možná naturální restituce přímým vrácením odňatých pozemků, nastupuje ze zákona druhá možnost naturální restituce ve formě převodu náhradního pozemku. Klíčovým okamžikem pro posouzení časového momentu nemožnosti naturální restituce přímým vydáním pak nepochybně je okamžik, kdy vyjde najevo, že naturální restituce přímým vydáním původních pozemků není možná. Vycházejí z této úvahy, je nepochybné, že je relevantní současná hodnota k současnému stavu původního pozemku. Žalobkyně vytýkají soudu prvního stupně i další chyby, a to skutečnost, že soud prvního stupně si nezjistil spolehlivý základ o ceně, když se spokojil se znaleckým posudkem získaným žalovanou stranou soukromě. Vůči tomuto posudku namítaly žalobkyně, že tento posudek je nesprávně zadán, protože vychází ze stavu pozemku v době odnětí, ačkoliv Ústavní soud uvádí, že se má vycházet ze stavu současného. Takovýto posudek je pak v tomto řízení zcela nepoužitelný. Navíc otázka, ke kterému okamžiku je třeba původní pozemky oceňovat, je otázkou právní, nikoliv skutkovou a své vyjádření má právě najít ve správném způsobu zadání. Pokud soud si takový posudek neopatřil, zatížil tím řízení podstatnou vadou, která měla za následek pro žalobkyně nepříznivé rozhodnutí. Žalobkyně rovněž